

Bán Mariann

Bán Mariann

Bán Mariann

Született Gyöngyösön,
1946. február 7-én
Tanulmányait a Dési Huber István
Szabadiskolában, majd a Magyar
Iparművészeti Főiskolán végezte
1969 és 1973 között

Fontos egyéni kiállításai
1982 **Galerie Kunst und
Handwerk, Müllheim**
1989 **Barbican Centre, London**
1997 **Fekete Sas Patikamúzeum,
Székesfehérvár**

Fontos csoportkiállítások
1975 **Jubileumi Iparművészeti
Kiállítás, Műcsarnok,
Budapest**
1980 **A kéz intelligenciája,
Országos Iparművészeti
Kiállítás, Műcsarnok,
Budapest**
1976–1983 **Részt vett a MANUÁL
Csoport kiállításain – 1976:
Brugge; 1979: Műcsarnok,
Budapest; 1980: Galerie
Handmade, Bécs; 1981:
Galerie Kappa, Athén; 1982:
Magyar Kultúra Háza,
Helsinki; 1983: Fészek
Galéria, Budapest**
1999 **Fél évszázad magyar
kerámiaművészete,
Iparművészeti Múzeum,
Budapest**
2004 **Országos Kerámia Biennále,
Janus Pannonius Múzeum,
Pécsi Galéria, Pécs**

A kicsi dolgokban a legnehezebb nagynak lenni – Bán Mariannak azonban éppen ez sikerült. Munkássága csupa apróság: csengők, babák, bábuk, bábukból lett kicsi harangok, alakos sípok, tálkák és dobozok. Akár bájosak is lehetnének, de nem azok. Hanem szépek. És egyszeri lények, még azok is, amelyek sorozattá kapaszkodnak össze.

Bán Mariann ugyanis személyes viszonyban van minden kézbe vett agyagkolonccal, érintésével mintegy rábeszéli őket a formálódásra. Kéri őket a kezével: legyen darázsderekek, keblük, gombszemekkel néző fejük. Más darabokat, hogy forgás közben alakuljanak haranggá, és az legyen a szoknyájuk. Megint másokat madár vagy macska alakú síppá formál. Kerámiamacskáinak száma folyamatosan szaporodik, de így is kell: macskarajongó művészként ez elemi kötelessége. Sőt, macskák nyújtóznak a keze alól kikerülő tálak szélén, csuprok peremén is.

Tudós megállapítás szerint Bán Mariann munkálkodására kezdetben jeles hatással volt a népművészet – a népi fazekasság – technikája. Alacsony tűzön égetett ő is, alkalmasint írókát is használt, hogy vele mintát rajzolhasson műveire színes mázakkal. Olykor bele is karcolt az agyagba. Pár esztendő óta azonban mindezt múlt időbe kell tenni. Bán Mariann ugyanis újabban mázas és/vagy mázatlan porcelánnal dolgozik, anyagát aprólékos precizitással formálja, majd domború mintázatokat, figurákat rak föl születő műveinek – sípjainak, csuprainak, tálainak, edénykéinek – testére. Mázaik – az arany, a vörös és a többi – élénken csillognak, pompázó epidermisszel vonva be a művek – edények, dobozok, macskák, madarak – testét. Munkáira szignót is rak Bán Mariann: nevével és a készülés évével pecsételi meg őket, kedves óvatosságból – hisz e nélkül sem téveszthetők össze senki más holmijával.

Macskás tálcaska I., II., III.